

poz. 198), są traktowane jako osoby niepełnosprawne, w rozumieniu niniejszej ustawy, do dnia 31 grudnia 1991 r.

Art. 41. Państwowe i gminne jednostki sfery budżetowej dokonują wpłat, o których mowa w art. 4, poczynając od wpłaty należnej za styczeń 1992 r.

Art. 42. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 57 i Nr 56, poz. 323 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

- a) w pkt 8 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Za osobę gotową do podjęcia pracy uznaje się również osobę niepełnosprawną mogącą podjąć pracę co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, jeżeli jest to uzasadnione sytuacją zdrowotną lub rodzinną.”

b) w pkt 12 dodaje się lit. c) i d) w brzmieniu:

- „c) absolwentów specjalnych szkół podstawowych w okresie 12 miesięcy od ukończenia szkoły,
d) osoby niepełnosprawne w okresie 12 miesięcy od dnia uzyskania uprawnień do wykonywania określonego zawodu, poszukujące pracy po raz pierwszy.”;

2) art. 23—25 skreśla się.

2. Zobowiązania wynikające ze skreślonego art. 24 ustawy, o której mowa w ust. 1, dotyczące spraw rozpoczętych i będących w toku, są realizowane na podstawie tego przepisu do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1991 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

202

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1991 r.

w sprawie ustalenia wysokości współczynnika korygującego procentowy wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych.

Na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się współczynnik korygujący procentowy wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych na okres

od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia 1991 r. w wysokości 0,6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

203

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 maja 1991 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o zmianie ustawy o fundacjach (Dz. U. Nr 19, poz. 82) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 23 lutego 1991 r. o zmianie ustawy o fundacjach (Dz. U. Nr 19, poz. 82) oraz wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

1) art. 23, 25 i 26 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) w brzmieniu:

„Art. 23. 1. Fundacje działające na podstawie przepisów dotychczasowych są obowiązane złożyć do sądu prowadzącego rejestr fundacji, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wnioski o wpis do rejestru fundacji oraz zawiadomić o ich złożeniu właściwego ministra.

2. W razie niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 1, przepisy art. 17 stosuje się odpowiednio.”

„Art. 25. Traci moc dekret z dnia 7 lutego 1919 r. o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i za-

pisów (Dz. U. Nr 15, poz. 215, z 1928 r. Nr 38, poz. 372, z 1947 r. Nr 66, poz. 400, z 1952 r. Nr 25, poz. 172, z 1957 r. Nr 1, poz. 3 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94).

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

2) art. 2—4 i 6 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o zmianie ustawy o fundacjach (Dz. U. Nr 19, poz. 82) w brzmieniu:

„Art. 2. Umarza się postępowanie w sprawach w przedmiocie zatwierdzenia fundacji i jej statutu, toczone się w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi przekazuje prowadzony w dniu wejścia w życie ustawy rejestr fundacji Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawy.

Art. 4. Właściwi ministrowie przekazują akta spraw fundacji działających w dniu wejścia w życie ustawy na terenie jednego województwa — właściwym wojewodom, w celu wykonywania przez nich zadań wynikających z ustawy.”

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 maja 1991 r. (poz. 203)

USTAWA

z dnia 6 kwietnia 1984 r.

o fundacjach.

Art. 1. Fundacja może być ustanowiona dla realizacji zgodnych z podstawowymi interesami Rzeczypospolitej Polskiej celów społecznie lub gospodarczo użytecznych, w szczególności takich jak: ochrona zdrowia, rozwój gospodarki i nauki, oświata i wychowanie, kultura i sztuka, opieka i pomoc społeczna, ochrona środowiska i zabytków.

Art. 2. 1. Fundacje mogą ustanawiać osoby fizyczne niezależnie od ich obywatelstwa i miejsca zamieszkania bądź osoby prawne mające siedziby w Polsce lub za granicą.

2. Siedziba fundacji powinna znajdować się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. 1. Oświadczenie woli o ustanowieniu fundacji powinno być złożone w formie aktu notarialnego. Zachowania tej formy nie wymaga się, jeżeli ustanowienie fundacji następuje w testamencie.

2. W oświadczeniu woli o ustanowieniu fundacji fundator powinien wskazać cel fundacji oraz składniki majątkowe przeznaczone na jego realizację.

3. Składnikami majątkowymi, o których mowa w ust. 2, mogą być pieniądze, papiery wartościowe, a także oddane fundacji na własność rzeczy ruchome i nieruchomości.

Art. 4. Fundacja działa na podstawie przepisów niniejszej ustawy i statutu.

Art. 5. 1. Fundator ustala statut fundacji, określając jej nazwę, siedzibę i majątek, cele, zasady, formy i zakres działalności fundacji, skład i organizację zarządu, sposób powoływania oraz obowiązki i uprawnienia tego organu i jego członków. Statut może zawierać również inne postanowienia, w szczególności dotyczące prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, dopuszczalności i warunków jej połączenia z inną fundacją, zmiany celu lub statutu, a także przewidywać tworzenie obok zarządu innych organów fundacji.

2. Fundator może wskazać ministra właściwego ze względu na cele fundacji. Oświadczenie fundatora w tej sprawie powinno być dołączone do statutu i przekazane sądowi prowadzącemu rejestr fundacji.

3. Fundacja, która ma prowadzić działalność na terenie jednego województwa, powinna mieć siedzibę na terenie województwa objętego działalnością tej fundacji.

4. Jeżeli w statucie określa się przeznaczenie środków majątkowych fundacji po jej likwidacji, środki te powinny być przeznaczone na cele, o których mowa w art. 1.

5. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów. Jeżeli fundacja ma prowadzić działalność gospodarczą, wartość środków majątkowych fundacji przeznaczonych na działalność gospodarczą nie może być mniejsza niż 10 milionów złotych.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić ulgi i zwolnienia z tytułu przeznaczenia zysków z działalności gospodarczej fundacji na realizację jej zadań statutowych, inne niż ulgi i zwolnienia określone w innych ustawach.

Art. 6. 1. Fundator może odstąpić od osobistego ustalenia statutu i upoważnić do jego ustalenia inną osobę fizyczną lub prawną.

2. Do ustalenia statutu, stosownie do przepisu ust. 1, mają zastosowanie przepisy dotyczące ustalenia statutu przez fundatora.

3. Jeżeli fundator ustanowił fundację w testamencie, a nie ustalił jej statutu i nie upoważnił do tej czynności innej osoby, stosuje się odpowiednio przepisy księgi IV Kodeksu cywilnego o poleceniu.

Art. 7. 1. Fundacja uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru fundacji.

2. Rejestr fundacji prowadzi Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy, zwany dalej „sądem”.

3. Rejestr jest jawny i dostępny dla osób trzecich.

4. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb postępowania w sprawach rejestru fundacji, dane podlegające wpisowi do tego rejestru, sposób jego prowadzenia oraz szczegółowe zasady udostępniania rejestru do wglądu.

Art. 8. 1. Nie pobiera się opłat notarialnych za sporządzenie aktu, którego przedmiotem jest wyłącznie oświadczenie woli o ustanowieniu fundacji.

2. Postępowanie w sprawach rejestru fundacji jest wolne od opłat sądowych.

Art. 9. 1. Sąd dokonuje wpisu do rejestru fundacji po stwierdzeniu, że czynności prawne stanowiące podstawę wpisu zostały podjęte przez uprawnioną osobę lub organ i są ważne. Postanowienie o wpisaniu fundacji do rejestru sąd wydaje ponadto po stwierdzeniu, że cel i statut fundacji są zgodne z przepisami prawa.

2. O wpisaniu fundacji do rejestru sąd zawiadamia ministra właściwego ze względu na zakres jego działania oraz cele fundacji, zwanego dalej „właściwym ministrem”, a gdy terenem działalności fundacji ma być jedno województwo — także wojewodę właściwego ze względu na siedzibę fundacji, zwanego dalej „właściwym wojewodą”, przesyłając jednocześnie statut.

3. Jeżeli cele fundacji wkraczają w zakres działania dwóch lub więcej ministrów, sąd zawiadamia o wpisaniu fundacji do rejestru, wraz z przesłaniem statutu, właściwego ministra, z którego zakresem działania wiążą się główne cele fundacji.

Art. 10. Zarząd fundacji kieruje jej działalnością oraz reprezentuje fundację na zewnątrz.

Art. 11. 1. Podjęcie przez fundację działalności gospodarczej nie przewidzianej w statucie wymaga uprzedniej zmiany statutu.

2. Zmiana statutu fundacji wymaga wpisania do rejestru fundacji. Przepisy art. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. O zgodności działania fundacji z przepisami prawa i statutem oraz z celem, w jakim fundacja została ustanowiona, orzeka sąd w postępowaniu nieprocesowym na wniosek właściwego ministra lub wojewody.

2. Fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdania ze swojej działalności, których ramowy zakres określi Minister Sprawiedliwości.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, powinny być przez fundację udostępnione do publicznej wiadomości.

Art. 13. Właściwy minister lub wojewoda może wystąpić do sądu o uchylenie uchwały zarządu fundacji, pozostającej w rażącej sprzeczności z jej celem albo z postanowieniami statutu fundacji lub z przepisami prawa. Organ ten może jednocześnie zwrócić się do sądu o wstrzymanie wykonania uchwały do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 14. 1. Jeżeli działanie zarządu fundacji w istotny sposób narusza przepisy prawa lub postanowienia jej statutu albo jest niezgodne z jej celem, organ, o którym mowa w art. 13, może wyznaczyć odpowiedni termin do usunięcia tych uchybień w działalności zarządu albo może żądać dokonania w wyznaczonym terminie zmiany zarządu fundacji.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, albo w razie dalszego uporczywego działania zarządu fundacji w sposób niezgodny z prawem, statutem lub celem fundacji, organ, o którym mowa w art. 13, może wystąpić do sądu o zawieszenie zarządu fundacji i wyznaczenie zarządcy przymusowego.

3. Zarządca przymusowy reprezentuje fundację w sprawach wynikających z zarządu, w tym również w postępowaniu sądowym; jest on obowiązany wykonywać czynności potrzebne do prawidłowego działania fundacji.

4. Sąd uchyli swe postanowienie o zawieszeniu zarządu fundacji i wyznaczeniu zarządcy przymusowego na wniosek zarządu fundacji, jeżeli z okoliczności wynika, że działania, o których mowa w ust. 1, zostaną zaniechane.

Art. 15. 1. W razie osiągnięcia celu, dla którego fundacja była ustanowiona, lub w razie wyczerpania środków finansowych i majątku fundacji, fundacja podlega likwidacji w sposób wskazany w statucie.

2. Jeżeli statut nie przewiduje likwidacji fundacji lub jego postanowienia w tym przedmiocie nie są wykonywane, w wypadkach wymienionych w ust. 1 organ, o którym mowa w art. 13, zwraca się do sądu o likwidację fundacji.

3. W wypadkach innych niż przewidziane w ust. 1 likwidacja fundacji może nastąpić tylko na mocy przepisu ustawy.

4. Jeżeli statut fundacji nie określa przeznaczenia środków majątkowych pozostających po jej likwidacji, sąd orzeka o przeznaczeniu tych środków z uwzględnieniem celów, którym fundacja służyła.

Art. 16. Nabycie przez fundację w drodze spadku, zapisu lub darowizny pieniędzy lub innych rzeczy ruchomych albo praw majątkowych jest wolne od podatku od spadków i darowizn.

Art. 17. Spory majątkowe, w których stroną jest fundacja, rozpoznaje sąd.

Art. 18. Ilekroć w ustawie jest mowa o właściwym ministrze, rozumie się przez to również kierownika właściwego urzędu centralnego.

Art. 19. 1. Fundacje zagraniczne mające siedzibę za granicą mogą tworzyć przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Utworzenie przedstawicielstwa wymaga zezwolenia, które oznacza jednocześnie zgodę na podjęcie działalności określonej w zezwoleniu. Zezwolenie wydaje minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa.

3. Zezwolenie może być wydane, jeżeli utworzenie przedstawicielstwa ma służyć realizacji celów określonych w art. 1; jeżeli przedstawicielstwo ma prowadzić także działalność gospodarczą, stosuje się odpowiednio przepis art. 5 ust. 5 zdanie pierwsze.

4. Przedstawicielstwo jest obowiązane przestrzegać przepisów prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa może cofnąć zezwolenie, jeżeli przedstawicielstwo nie dotrzymuje warunków określonych w zezwoleniu lub w istotny sposób narusza przepisy prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo interes państwa.

6. Jeżeli przedstawicielstwo lub reprezentowana przez nie fundacja naraża na szkodę bezpieczeństwo lub inny ważny interes państwa, właściwy minister może zawiesić zezwolenie. Zawieszenie zezwolenia powoduje — do czasu podjęcia decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia — bezwzględne zaprzestanie działalności objętej zezwoleniem bez odszkodowania z tego tytułu.

7. W sprawach działalności gospodarczej przedstawicielstwa stosuje się ponadto przepisy odrębne, dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedstawicielstwa podmiotów zagranicznych.

Art. 20. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów prawa prywatnego międzynarodowego.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1,
tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.